

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/137/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1511010853
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alžbeta Horváthová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:1511010853.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alžbety Horváthovej a sudcov JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Evy Vajdičkovej, v trestnej veci obžalovaného W.. J. M.Ň., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 07.06.2012 sp. zn. 3T/88/2011, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. novembra 2012 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaného W.. J. M., nar. XX.XX.XXXX a okresného prokurátora sa z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

Rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný W.. J. M. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 11. marca 2007 v čase o 00.40 hod. viedol v Z. po V. H. smerom od V. motorové vozidlo zn. Š. J. EČ: Z.-XXX S., patriace L.. F. I., v rozpore s ustanoveniami §-u 4 ods. 3 písm. b), §-u 19 ods. 1 Z. č. 315/1996 Z. z. účinného do 31.01.2009, kedy na križovatke s L. H. nedal prednosť v jazde po hlavnej ceste idúcemu motorovému vozidlu zn. W. Z. O. EČ: Z.-XXXNI, vodiča O. V., následkom čoho došlo k zrážke, pri ktorej O. O. V. utrpel zlomeninu zadnej hrany kĺbovej jamky pravého bedrového kĺbu s vyklbením hlavice pravej stehrovej kosti dopredu, trieštivú zlomeninu dolnej tretiny ľavého predlaktia s roztrhnutím membrány spájajúcej vretennú a laktovú kosť ľavého predlaktia, sériovú zlomeninu 7.-10. rebra vpravo bez známkov poškodenia vnútorných orgánov, pomliaždenie prednej brušnej steny bez známkov poškodenia vnútro brušných orgánov, vyžadujúce viaceré operácie v celkovom znecitlivení a pobyt na vysoko špecializovanom chirurgickom pracovisku s dobou liečenia doposiaľ. V čase činu mu bola v krvi nameraná hodnota 1,86 ‰ alkoholu. Na vozidle zn. Š. J. vznikla škoda vo výške 3.701,- Euro a na vozidle zn. W.-Z. O. vznikla škoda vo výške 8.585,- Euro,

Za uvedené trestné činy bol obžalovanému podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok a tri mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému výkon trestu odložený na skúšobnú dobu dva roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obžalovanému bol uložený aj zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 4 roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému bola uložená povinnosť nahradiť poškodenému O. V. škodu vo výške 5.293,38 €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodený O. V. bol so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na konanie vo veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný a okresný prokurátor.

Odvolanie okresného prokurátora smerovalo výlučne proti výroku o treste, ktorý označil za neprimerane mierny a preto navrhol, aby obžalovanému bol uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pri súčasnom uložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu štyri roky. V písomných dôvodoch odvolania okresný prokurátor zdôrazňuje, že aj keď obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný a je bezúhonným občanom a aj keď nie je sporná istá spoluúčasť poškodeného na vzniku tejto dopravnej nehody treba vidieť, že obžalovaný spôsobil trvalú invaliditu poškodeného, ktorý je v produktívnom veku. O vine obžalovaného okresný prokurátor nemá žiadne pochybnosti, vychádza zo znaleckého posudku znalca z odboru dopravy R. Q., ktorý v pôvodnom posudku konštatuje, že obžalovaný vošiel do jazdného pruhu hlavnej cesty, po ktorej jazdil poškodený a že tento nemohol nehode zabrániť ani pri správnej technike jazdy.

Odvolanie obžalovaného smerovalo proti výroku o vine a následne aj proti výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný rozoberá dôkaznú situáciu a opakovane vyslovuje názor, že celé vyšetrovanie bolo vedené jednostranne a že neboli doposiaľ zistení priami svedkovia dopravnej nehody, čo má podľa neho za následok, že jeho vina nie je jednoznačne preukázaná. Za neobjektívne označuje aj celé súdne konanie a vytyka mu spôsob hodnotenia dôkazov. Obžalovaný je toho názoru, že predmetnú dopravnú nehodu nezavinil, ale ju zavinil práve poškodený V., ktorý mohol nehode zabrániť keby sa venoval vedeniu motorového vozidla a viedol ho dovoľenou rýchlosťou. Obžalovaný totiž za prijateľnú verziu vzniku dopravnej nehody označuje verziu, ktorú vypracoval R. Q. v dodatku k svojmu znaleckému posudku. Podľa obžalovaného ak stál v križovatke minimálne 8 sekúnd, mohol poškodený prichádzajúci po hlavnej ceste včas reagovať na prekážku v podobe stojaceho motorového vozidla a mohol toto obísť. Podľa obžalovaného vinu na dopravnej nehode nesie práve poškodený, nielen preto, že jazdil nedovoľenou rýchlosťou, ale jazdil aj pod vplyvom alkoholu, keďže mal v krvi 1,53 promile alkoholu. Za nepresvedčivé a pochybné označil aj vyšetrenie svojej krvi na alkohol, podľa ktorého mal v krvi 1,86 promile alkoholu, tomuto vyšetreniu vytyka, že doklad nebol podpísaný lekárom, ktorý skúšku vykonal. Z uvedených dôvodov obžalovaný navrhol prvostupňový rozsudok zrušiť a oslobodiť ho spod obžaloby podľa § 285 písm. c/ Tr. por.

Zástupca krajského prokurátora navrhol odvolaniu okresného prokurátora vyhovieť a obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, teda v trvaní jedného roka pri súčasnom uložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 4 roky. Odvolanie obžalovaného navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na tom, že v prípravnom konaní neboli dôkazy získané zákonným spôsobom a okresný súd takto získané dôkazy vyhodnotil jednostranne. Podľa jeho názoru príslušníci polície na mieste dopravnej nehody nezabezpečili žiadne dôkazy, ale urobil to súdny znalec z odboru dopravy, ktorý to aj potvrdil na hlavnom pojednávaní. Ak teda potrebné merania na mieste dopravnej nehody robil súdny znalec, podľa obhajcu obžalovaného je takýto postup nezákonný. Za pochybenie okresného súdu označil skutočnosť, že im nebolo umožnené vypočítať X. W. W., ktorý bol chorý, pričom sudca okresného súdu im neumožnil ani položiť tomuto svedkovi otázky písomne. Išlo o otázky týkajúce sa vyšetrenia krvi obžalovaného na alkohol. Podľa obhajcu obžalovaného, ak znalec ponúkol na riešenie predmetnej dopravnej nehody dve verzie, pričom obe sú technicky prijateľné, treba vychádzať z tej verzie, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia. Na základe takýchto úvah vyvodil záver, že vina obžalovaného nie je jednoznačne preukázaná, pretože existuje aj také vysvetlenie, že dopravnú nehodu zavinil poškodený, ktorý včas nereagoval na stojacu prekážku v podobe vozidla obžalovaného a toto neobišiel. Odvolanie okresného prokurátora navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

Odvolačný súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak dospel k záveru, že podané odvolania nie sú dôvodné.

Úvodom je potrebné zdôrazniť, že neboli zistení priami svedkovia dopravnej nehody, ktorí by vedeli poskytnúť podrobný opis dopravnej situácie. V takomto prípade bolo povinnosťou orgánov trestného konania vychádzať z takých dôkazov, ktoré sa podarilo zadovážiť a ktoré môžu prispieť k objasneniu predmetnej dopravnej nehody.

Celá situácia je okrem neexistencie čo len jediného priameho svedka komplikovaná aj tým, že poškodený sa na priebeh dopravnej nehody nepamätá a vedel uviesť iba toľko, že mu obžalovaný nedal prednosť v jazde, pričom obžalovaný ako v prípravnom konaní tak aj na hlavnom pojednávaní opakovane odmietol k veci vypovedať. Za tejto situácie sa potom vychádzala z dôkazov získaných obhliadkou miesta dopravnej nehody a zo znaleckého posudku znalca z odboru dopravy R.. Q.. Tento vo svojom posudku podrobne opísal zistenú situáciu a poskytol vysvetlenie o vinníkovi dopravnej nehody. Podľa prvotne podaného znaleckého posudku predmetnú nehodu zavinil práve obžalovaný W.. M., znalec podrobne vysvetľuje ako k takémuto záveru dospel na základe nájdených trecích stôp na vozovke a na základe poškodenia jednotlivých motorových vozidiel a ich polohy po nehode.

Po podaní znaleckého posudku vyšetrovateľ na deň 13.11.2007 určil oboznamovanie s výsledkami vyšetrovania, na ktoré sa dostavil obžalovaný so svojím obhajcom a v rámci oboznamovania sa vyhlásil, že on nehodu nezavinil a že v križovatke so svojím vozidlom stál, pričom dával prednosť vozidlu prichádzajúcemu po hlavnej ceste. Obžalovaný pripustil iba toľko, že zle odhadol okraj cesty, s vozidlom vošiel hlbšie do križovatky, ale poškodený mal dostatok priestoru, aby ho mohol obísť. Pri tomto oboznamovaní obhajca upresnil, že obžalovaný nevypovedal v prípravnom konaní preto, že využil svoje zákonné právo, ale najmä z toho dôvodu, že si nebol celkom istý priebehom dopravnej nehody. Toto vyjadrenie podpísal ako obžalovaný tak aj jeho obhajca.

Okresný prokurátor dňa 26.11.2007 vec vrátil vyšetrovateľovi na doplnenie dokazovania pre okolnosti súvisiace s vyšetrením krvi obžalovaného na alkohol, v spise sa však nachádza zápisnica o výsluchu obžalovaného zo dňa 13.08.2008. Je to jediná výpoveď, ktorú obžalovaný vo veci urobil. Pri tomto výsluchu obžalovaný vypovedal v tom zmysle, že videl ako sa po hlavnej ceste približuje auto a preto mu dával prednosť, uvedomil si síce, že sa nachádza hlbšie v hlavnej ceste, chcel aj s vozidlom cúvnuť, ale sa mu to zrazu nepodarilo. Myslel si preto, že ho prichádzajúce vozidlo obíde tak, ako iné vozidlo predtým, to sa však nestalo a vozidlo poškodeného narazilo do jeho motorového vozidla. Vo výpovedi obžalovaný vyhlásil, že ľutuje, že jazdil pod vplyvom alkoholu, je však presvedčený, že dopravnú nehodu zavinil poškodený. Keďže v tejto výpovedi obžalovaný poskytol verziu, že so svojím vozidlom stál v križovatke najmenej 8 sekúnd, znalec R.. Q.G. bol požiadaný o vypracovanie dodatku ku svojmu posudku podľa tejto verzie obžalovaného.

Pri hodnotení dôkaznej situácie okresný súd vychádzal z verzie znalca z odboru dopravy, ktorú vypracoval na základe zistených dôkazov na mieste dopravnej nehody a neosvojil si tú verziu, ktorú ponúkol znalec v dodatku svojho posudku. Podľa názoru odvolacieho súdu takýto postup je správny, pretože je logický. Ak totiž obžalovaný dňa 13.11.2007 podpísal vyjadrenie o tom, že odmietol vo veci vypovedať preto, lebo si nebol celkom istý priebehom nehody, vyvstáva logicky otázka vďaka čomu sa po značnom časovom odstupe od nehody vedel vyjadriť k priebehu dopravnej nehody s úžasnou presnosťou, keď uviedol údaj 8 sekúnd.

Odvolačný súd zastáva názor, že verzia, ktorú poskytol obžalovaný pri oboznamovaní s výsledkami vyšetrovania dňa 13.11.2007, teda takmer rok a pol po nehode, je neprijateľná, vykonštruovaná v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti. Keďže obžalovaný následne odmietol znovu vypovedať na hlavnom pojednávaní, ani nebolo možné od neho získať vysvetlenie, vďaka čomu sa mu vybavil v pamäti tak podrobný priebeh dopravnej nehody.

Základná verzia znaleckého posudku R.. Q. je podporená aj výpoveďou príslušníka PZ L. N., ktorý došiel k poškodenému ležiacemu pri vozidle W., spýtal sa ho čo sa mu stalo, na čo mu on odpovedal „nedal mi prednosť v jazde“. Ak zranený poškodený, ktorý bol navyše ovplyvnený alkoholom, ihneď po nehode povedal, že mu niekto nedal prednosť v jazde, treba vychádzať z toho, že hovoril to, čo sa naozaj stalo.

Nemožno ani len pripustiť úvahy o tom, že za takej situácie, v akej poškodený bol tesne po nehode, by dokázal uvažovať o následkoch možného trestného stíhania a preto by vedome uvádzal nepravdu. Zranenia poškodeného boli tak závažné a rozsiahle, že neumožňovali z jeho strany prípadné špekulácie o tom, čo bude nasledovať. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že poškodený V. nebol v bezvedomí a preto treba vychádzať z toho, čo vypovedal svedok N., že poškodený s ním komunikoval.

Riadiac sa týmito úvahami odvolací súd rovnako ako okresný súd mal za preukázané, že dopravná nehoda mala taký priebeh ako vysvetlil znalec R.. Q. v svojom pôvodne podanom znaleckom posudku. Dodatok znaleckého posudku, vypracovaný na základe pochybných tvrdení obžalovaného, poskytnutých rok a pol po nehode, je absolútne bezpredmetný a neprijateľný.

Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu tak, ako je to uvedené v protokole o lekárskom vyšetrení krvi na alkohol. Pokiaľ sa v tomto protokole objavil nedostatok, že X.. W. protokol nepodpísal, ide o technický nedostatok, ktorý pripustil samotný X.. W. a zotrval na tom, že niet dôvodu spochybňovať tento dôkaz. V tejto súvislosti odvolací súd len dodáva, že sa nikdy nestalo, aby v laboratóriu doc. W.. W. W. H.. bol niekedy vystavený protokol o lekárskom vyšetrení krvi na alkohol, ktorý by sa neskôr ukázal ako nepravdivý. Preto ani v tomto prípade nie je dôvodné pochybovať o tom, že obžalovaný viedol motorové vozidlo súc ovplyvnený alkoholom, ktorú skutočnosť napokon aj pri svojom výsluchu dňa 13.08.2008 doznal.

Dôkazy, ktoré preukazujú vinu obžalovaného, boli vykonané zákonným spôsobom, ani odvolací súd nezistil dôvod dôkazom neveriť a preto si výrok o vine a právnom posúdení konania obžalovaného z prvostupňového rozsudku osvojil v celom rozsahu. V podrobnostiach odvolací súd iba odkazuje na presvedčivé a podrobné odôvodnenie prvostupňového rozsudku, ktoré je vypracované v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. a preto v podrobnostiach naň iba odkazuje, nakoľko rozoberanie celkovej dôkaznej situácie a jej následkov by bolo iba opakovaním odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia. Riadiac sa týmito úvahami odvolací súd si výrok o vine a právnom posúdení konania obžalovaného z prvostupňového rozsudku osvojil v celom rozsahu.

Preskúmaním výroku o treste odvolací súd dospel k záveru, že tento je správny v celom svojom rozsahu, keďže sa okresný súd vyrovnal so všetkými skutočnosťami, rozhodnými pre správnu výmeru a druh trestu. Nepochybil okresný súd, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody mierne nad dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, výkon ktorého odložil na skúšobnú dobu dva roky, pretože takýto druh trestu plne odráža zistenie, že svoj podiel viny na tejto dopravnej nehode má aj samotný poškodený. Nie je totiž sporné, že poškodený jazdil nedovolenou rýchlosťou a jazdil súc ovplyvnený alkoholom, keďže mal krvi 1,53 promile alkoholu. Tieto zistenia sa určite odrazili v správaní sa poškodeného za volantom motorového vozidla a negatívne sa odrazili aj v jeho reakciách, aj keď sa vychádza z toho, že by nebol zabránil nehode ani pri správnom spôsobe jazdy. Treba však pripustiť, že spôsobené následky by boli určite miernejšie ak by bol poškodený jazdil dovoľenou rýchlosťou 60 km/hod a nie rýchlosťou presahujúcou 100 km/hod. S poukazom na takéto spoluzavinenie poškodeného odvolací súd má uloženie podmieneného trestu odňatia slobody za postačujúce, aj keď obžalovaný spôsobil dopravnú nehodu v čase, keď opitý viedol motorové vozidlo.

Dôvodne bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 4 roky, pretože nie je žiaduce, aby účastníkmi cestnej premávky boli osoby, ktoré nerešpektujú základné ustanovenia dopravnej vyhlášky, pričom treba vidieť, že trestná činnosť takéhoto charakteru má nielen častý výskyt, ale aj stúpajúcu tendenciu. V tejto súvislosti treba len na dokreslenie uviesť, že odňatie vodičského preukazu je nevyhnutné aj u samotného poškodeného, ktorý preukázateľne tiež viedol motorové vozidlo ovplyvnený alkoholom.

Výrok o náhrade škody ponechal odvolací súd nedotknutý, nakoľko aj pri konštatovaní spoluzavinenia poškodeného priznaná výška náhrady škody umožňuje, aby v ďalšej časti sa prihliadalo na vyslovené spoluzavinenie poškodeného na dopravnej nehode, čo sa v konečnom dôsledku premietne do rozhodnutia v prípade, ak poškodený si ďalšiu časť škody bude uplatňovať.

Keďže odvolací súd nezistil žiadny dôvod pre zmenu prvostupňového rozsudku odvolania obžalovaného a okresného prokurátora zamietol podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.